

La Veu d'Inca

REDACCIO I ADMINISTRACIO
Murta, 5.—INCA.

Any 1

SETMANARI POPULAR
INCA 11 DECEMBRE 1915

Núm. 50

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

DIVULGACION SANITARIA

VI

PRUEBAS EXPERIMENTALES

La experimentación en los animales ha sido la base para el estudio detallado, no tan solo del proceso tuberculoso en si, sino también de la mayor o menor eficacia de los innumerables medicamentos y procedimientos curativos ensayados para la curación de esta enfermedad.

La experimentación en los animales ha sido constantemente y continuará siendo todavía, el preliminar indispensable para todos los estudios de tuberculización y para todos los ensayos de medicación antituberculosas. Los conejillos de Indias especialmente, son los que mas se prestan a estos estudios, y habria que contar por centenares de miles, si se intentara un cálculo de los que han sucumbido por tuberculosis experimental; tantos y tantos son los miles de ensayos por series que con ellos se han llevado a cabo. Estos estudios por series numerosas son de absoluta necesidad, para atender a las eventualidades posibles y a los accidentes imprevistos que podrian inutilizar el resultado experimental, si no se dispusiera en todos momentos de numerosos contingentes, para poder sacrificar a los tuberculizados sujetos a tratamiento y compararlos con los tuberculizados testigos, observando periodicamente las distintas evoluciones del proceso tuberculoso en los distintos grupos.

Las pruebas experimentales son las que han permitido el detenido examen en la evolución del proceso morboso y han dilucidado una inmensidad de problemas que habrían quedado dudosos.

Desde luego debemos hacer constar que el verdadero estudio experimental no se ha hecho directamente con el hombre; porque la inyección directa del bacilo procedente de cultivos o recojido del exputo, hecha en el hombre para producir en él la tuberculosis, habria sido un acto tan inhumano, que no era posible tolerarlo, ni aun tratándose de delinquentes condenados a muerte. Pero se han aprovechado muchísimos casos en que la casualidad o la imprudencia han deparado una ocasión propicia para el estudio de las analogías con los procesos experimentales.

En el estudio de la curación de la fisis experimental deben citarse especialmente los trabajos de Chauveau y de Arloing, quienes han demostrado y evidenciado el proceso curativo tuberculoso, estudiado sobre el asno tuberculizado con la inyección intravenosa del bacilo de Koch de origen humano, en cultivo puro.

Si con los estudios experimentales hemos llegado a conocer los procesos orgánicos que conducen a la curación del tuberculoso y el mecanismo de este proceso, es evidente que estas pruebas experimentales tienen un gran valor aunque no se hayan hecho directamente en el hombre, toda vez que han podido verse bien las analogías existentes entre este y los animales, en cuanto se refiere al modo y forma de reaccionar contra el proceso tuberculoso.

Los pruebas anatomo-patológicas y las pruebas clínicas son mas demostrativas cuando se conocen las experimentales y después de ellas, no es posible dudar un solo momento de la posibilidad de curación, en el concepto que llevamos expuesto.

Quiero insistir diciendo, que nada tenemos que objetar a los que cambien la palabra curación, aceptando la suspensión de proceso; puesto que en realidad persisten lesiones anatómicas aunque sean inapreciables durante la vida, y existe ademas cierta tendencia a la reaparición del proceso tuberculoso. Esto no obstante, debemos manifestar que acontece lo propio con otras dolencias crónicas. El reumatismo gotoso v. gr. deja lesiones para toda la vida y mucha disposición a la recrudescencia, sin que nadie deje de dar al enfermo por curado, cuando desaparecen todas sus molestias, pasando años y mas años en estado de inviolable salud. Lógico es pues hacer lo mismo con la tuberculosis; aceptar la palabra curación, cuando ha desaparecido completamente todo indicio de enfermedad.

Si insisto en esta cuestión es porque hay todavía quien niega la curación de la tuberculosis, y deberían inspirarnos lástima los que insistieran con el siguiente razonamiento que tuvo que oír repetidas veces en pasadas épocas, al referir algun caso de curación.

«La tuberculosis no se cura, y si este enfermo curó, tenga V. la seguridad de que no era tuberculoso; fué una equivocación de diagnóstico; de haber sido tuberculoso

habria fallecido como los demás.»

No quiero hacer comentarios a este infeliz modo de discurrir. Solo puede ser hijo de la ignorancia o de una obstinación inexplicable.—S. A.

AL TERCARI BEAT RAMON LULL

Pregaria

Al feül bon terciari
per les veritats divines
mostrar cara és necessari
contra les falses doctrines.

Aixi ho feu l'inclit Ramon.
de la nostra tercera orde
atacant la ciencia borda
mentres visqué en aquest món.

Sant Francesc, nostre Sant Pare
nos dá exemple de pobresa;
i Ramon Lull, la riqueza
de la ciencia hagué per mare:

Pues, fusa sa jovintut,
se consagrà tot a Deu,
peregrinant, com romèu,
fins en plena senectut.

Ell amb el cor inflammat
del amor que en sí covava,
als infeüls predicava
d'ardent zel il·luminat.

Sens reposar un instant,
per l'Europa i moraria
va escriure en gran valentia
contra l'error dominant.

Mes, l'amor el Bon Jesus
inspirà los seus afanys,
i, arribat als vuitant'anys,
quant ja no podia pus;

Sens rendir lo seu coratge,
a l'ignorancia feu guerra
i triumfant per mar i terra,
pagà a Deu son homenatge:

Després d'haver naufragat
i en perill d'exir-ne mort,
de Bugia arriba al port
a'ont fou martirisat.

Noble i valent terciari
que, en vida, tant molt sufríreu
i sols per la Fe moríreu
en mans d'un poble sectari;

Mirau com la guerra cruel
s'ha estesa p'el món irat,
perque de la germanat

ha avorrit el do del cel.

Vos qui alsareu un plant heróic, de gran desconsol: del Sant Pare; lo mal dol, fuis que prest vagi acabant.

I concediu sant Patró a tots els vostros germans la constància dels grans sants fills de nostra religió.

Vulgà Deu vostra memoria amb que la terra és honrada, la vegem tots coronada amb vos a l'eterna gloria.

—Amen.

B. FERRÀ terciari.

L'EURÀ

(DE LA COLECCIÓ «CALCOMANIES»)

Els meus bons amiguets jamai aprengueu la mala lliço de l'eura, car la seva *calcomanía* és borda.

***

Veureu que les eures s'enaspren soca amunt dels arbres. I els arbres que amparen a les eures, reparau com prest tornen denerits i corsecs... i fins arriba que moren.

¡I és l'eura, qui'ls mata!

Ara us diré com la dolenta se'n val.

Heu de sebre, que l'eura és vil, tan vil que s'arrossega, i està clar, senti enveja dels que pugén més que ella. Ella també es vol anlairar, i com que tota sola no pot, ha de menester qui li faci de naspra, i la traïdora, tota maimona, din a l'arbre que té més aprop:

—Company, ¡que'n deu ser de bonic el mar!... Jo, pobreta de mi, com pots veure, no'n puc sebre rès d'aquí baix estant... Me deixessis per una estona enfilat-me per la feva soca amunt... Tu ets tan fornit i alt que sembles un gegant, i jo sóc tan nana patarrella i tan poqueta cosa, que ni et sentiries del meu pes...! qualsevol aucell ja pesa més que jo... Veuràs, fer-me cauça, i me'n pujaré enlaire per una estona sens fer-te cap mal. ¿Vols?...

I l'arbre, que's sent valent com un gegant i és per demés bonietxàs i condescendent, no li diu pas que no.

I elia, sens ni esperar la resposta, tot d'una ja se li arrapa a la soca mateix que una llagasta, i ala, ala, amunt va... i amunt, amunt se'n puja tan llaugera com pot.

I com més endalt se'n puja, més ganes d'enlairar-se té, i com més món ovira, més ne vol veure...

I ganyona, fingint un amor que no sent, tot fent camí va dient a l'arbre corpulent que generós l'ampara:

—¡Que n'est de bo, company!... ¡Vals més or que no peses!... ¡Ah, si sabessis lo que t'estim, ara, jo!...

I està clar, tot fent via amunt, no li plany els petons i les abraçades i adulacions...

Però, mireu els meus amiguets, si n'és de dolenta, que, quan se troba ben alta...

tan alta com l'arbre, i que de tan alta ja no pot pujar més, aleshores les seves abraçades tornen tan fortes, tan estretes, que com unes argolles de ferro escanyen i ofeguen l'arbre protector.

¡I adeu! L'arbre gegant, aviat és mort...

I un cop mort, ella, l'eura, se'n fa mestressa i senyora...

I orgullosa, vanitosa, rumbeja sa atupida cabellera verda per demunt les branques del cadàvre...

I la hipócrita, riu que riuràs, esbogerrada de goig, canta al vent el triomf de la seva fellonia...

¡L'hipocresia li sab a gloria!...

¡Oh, amiguets, no la volgheu aprendre jamai la mala lliço de l'eura, que és borda la seva *calcomanía*!

MOSSÉN RAMON GARRIGA I BOIXADER.

De la «Garba»

Dates eloquents...

En el numero passat pogueren veure nostros lectors, lo que pensa el Fiscal del Tribunal Suprem sobre l'impunitat en que queden els delictes contra la honestitat. Seguesquin lletgint, del Bolletí de tracta de Blanques, més dates, que no tenen desperdices.

Nada puede decirse mejor ni con más autoridad que lo antes copiado para demostrar que los delitos cometidos contra la honestidad no son castigados debidamente, y, por tanto, que en esa misma impunidad que desgraciadamente encuentran, por lo general, los autores de ellos reside la causa principalísima de que el infame tráfico de que se hace víctimas a las pobres mujeres, convirtiéndolas en mercancía que se vende, continúe en aumento y sean ineficaces cuantos esfuerzos realizan aquellas instituciones dedicadas a evitar esa compraventa indigna que es la nota más triste y desconsoladora de las sociedades modernas.

¿Por qué, pues, si se ven de una manera tan palpable los resultados obtenidos con los veredictos continuados de inculpabilidad para esta clase de delitos, no se reforma la Ley del Jurado, sustrayendo el conocimiento de los mismos del Tribunal popular y llevándolo a los Tribunales de derecho, que seguramente procurarían imponer a los culpables el justo y debido castigo? Creemos que debe meditar sobre este punto, y que esa reforma de la ley sería de resultados muy provechosos para la causa de la moralidad pública.

Colaboradores de importancia para el aumento de la criminalidad en los delitos contra el pudor y las buenas costumbres son, a no dudar, esas publicaciones inmorales y obscenas que se exhiben en todas partes, y que cada día van tomando, por desgracia, mas incremento, presentándose con mayor procacidad.

Con respecto a este interesante asunto dice el Sr. Canido en la Memoria que examinamos:

«El Fiscal de la Audiencia de Almería llama la atención en su Memoria de este año, como ya lo hizo en la del anterior, respecto al aumento que allí se nota en los delitos contra el pudor y las buenas costumbres, aumento que, a no dudarlo, es consecuencia del incremento que han tomado las publicaciones inmorales y obscenas.

»En cuanto a las lamentaciones respecto a este punto, son varios los Fiscales que, con el de Madrid, levantan su voz para hacer notar el daño que tales publicaciones causan y la escasez de medios que para combatir las ofrece la Ley.

»Repugna ver los periódicos con dibujos verdaderamente obscenos, que públicamente se exhiben en los puestos de venta, y la codicia de los vendedores de ellos, que escogen como lugar el más a propósito para vender su mercancía los sitios frecuentados por adolescentes. Apenas se encuentra un colegio de numerosos alumnos o un Instituto en cuyas proximidades no abunden los vendedores de tales periódicos, y las consecuencias de esto son fatales.

»A tan grave mal hay que poner pronto y enérgico remedio; pero para ello es preciso acudir a la reforma legislativa, pues el Código no da los suficientes elementos.

»El art. 586 del Código penal castiga como falta la ofensa a la moral o a las buenas costumbres, hecha por medio de la exhibición de estampas o grabados, y, sobre ser desproporcionado que hecho tan grave coel que lamentó constituya una mera falta, no hay posibilidad legal de acordar, porque un periódico obsceno se exhiba, el secuestro de la tirada total del mismo. Además, la pena recae sólo sobre el que lo exhibe, y no, como debiera ser, sobre el que lo imprimió o lo mandó imprimir.

»Para encontrar en este punto algo que sea delito hay que acudir al precepto contenido en el art. 456 del Código penal: allí se castiga a los que ofendieren a la moral o a las buenas costumbres con actos de grave escándalo o trascendencia, y por circulares de esta Fiscalía se han dado instrucciones a los Fiscales de las Audiencias para que consideren y persigan como delito la publicación, en conjunto, de la diversidad de artículos y grabados que constituyen un periódico obsceno de tantos como de esta clase se publican.

»La Ley no consiente hacer otra cosa, pero no se ocultará ciertamente a la alta penetración de V. E. que esto, a pesar de la buena voluntad y reconocido celo y competencia de mis dignos antecesores, si bien es lo único posible dentro de la legislación actual, no alcanza, ni con mucho, a atajar el daño cuyo remedio se pide, no sólo por los Fiscales de las Audiencias, sino que es reclamación general.»

PUBLICACIONES REBUDES

Hem rebut l'Almanac il·lustrat de *El Social* per a 1916. Es una publicació interessantíssima, d'un fons social molt intens i

d'una varietat literaria ben hermosa, que comprèn desde'l xiste graciós i discret fins l'article doctrinal més erudit. Gran nombre de gravats, de dibuix d'excel·lent firma, acaben de fer d'aquest llibre una obreta que's lletgeix tot seguit fins que la s'han passada tota per la vista. A pesar de la seva esplèndida presentació se ven a l'insignificant preu d'una pesseta per a públic i a 75 cèntims pels socis de la A. S. P.

Agraïm a l'«Acció Social Popular» de Barcelona, l'exemplar que mos ha enviat de tant interessant obreta.

Gracies a Deu...

L'Il·lm. Sr. Vicari Capítular ja està restablert de la greu malaltia que ha tenguda; i tornant a sos treballs de la vida ordinari s'és encarregat novament de la direcció de la Diòcesis; de lo que ens alegrem ferm i donam gracies a Deu Nostro Senyor, per la salut que li ha tornada, suplicant-li que l'e-hi conservi molts d'anys per la seva gloria i per enaltiment de la patria.

El darrer Bolletí eclesiàstic en dona conta amb els següents termes:

«Habiéndose repuesto completamente de su grave dolencia el Ilmo. Sr. Vicario Capítular Lic. don Antonio M.ª Alcover y Sureda, con esta fecha se ha encargado nuevamente del Gobierno Eclesiástico de esta Diòcesis.

Su Ilma. al asumir otra vez, después de su larga enfermedad, el régimen eclesiástico, me ordena ofrezca el testimonio del más vivo agradecimiento a cuantos se interesaron por el restablecimiento de su salud, como lo cumpla por medio de esta Circular.

Palma, 6 de Diciembre de 1915.

—Lic. Juan Quetglas, Canónigo, Srio».

Ecos de Ca-nostra

FUNERALS.—Dilluns, a Sant Francesc, es celebraren suntuosos Funerals en sufragi de l'ànima de l'Amo'n Toni Cerdà, Pare del Superior de Franciscans, reigidor de Bunyola i President de la «Adoració Nocturna» d'aquella vila.

Se cantaren Matines de difunts, actuant de preste el Cura Pàrroco de Campanet Mossèn Rafel Ramis, i de ministres el vicari de Manacor Mossèn Oliver, i Mossèn Antoni Ramis, de Sineu.

A la Missa de *Requiem* fong el celebrant el Rnt. P. Joan J. Cerdà i serviren de ministres el Rnt. P. Amer i el Rnt. P. Rubí, Superiors, respectivament, d'Artà i de Ciutat.

An els responsos finals feia la capa Mossèn Guillerme Pujades, de la Parroquia, aidat per Mossèn Simó Reus i Mossèn Joan Mir de Binisalem.

La concurrència fong nombrosa, vengent-s'hi persones de totes les classes socials i de totes les tendències i, particularment, obrers del Sindicat *La Pau*, que ja'l dia de l'accidental alguns dexaren son taller, i fins les màquines que conduexen, per anar a prestar auxili, que l'amistat los inspirava.

El P. Cerdà, mos encarrega que facem públic, en nom seu, l'agraïment que sent per tots els qui d'una manera o altra s'han destaxinat i han honrat la memoria de son benvolgut Pare, al cel sia ell, ja que no li és possible ni cal anar de un en un a manifestar els seus sentiments de gratitud i agraiement.

NOSTRO MERCAT.—Dijous el bessó anava a 95 pessetes el quintà i a darrera hora les cases exportadores preferien no comprar-ne per tenir tots els depòsits plens.

Al matí el porcs se pegaven a 12 pessetes l'arrova, però per la tarde arribaren a 10 pessetes i mitja. La gent va femorega. La baxada de porcs és estada més grossa que no's pensava, quins preus no resulten gens remuneradors pel pagés que tot s'estiu ha tengut qui sostenir els animals a força de gastos i d'asment.

INCENDI.—Diumenge passat devers les sis del vespre la campana de la parroquia donà senyal de foc que resultà ser an el sostre de paia de la casa de ca l'amon Guillerme Jofre (Guixé). En un instant comparagué immensa moltitud de gent que s'estacionà pels voltants de la casa incendiada i els mes agosarats comensaren els primers treballs de salvament.

Comparagué també an el lloc del sinistre el Bal·le D. Antoni Amer, el coronell Don Rafel Romero, el secretari de l'Ajuntament Sr. Siquier, la Guardia Civil i altres persones de representació que conferenciaren per veure de llocalisar el foc. Amb això arribà un estol de soldats proveïts de pales i altres aumetjos que ben aviat llocalisaren el foc, pués havia pres gran increment ja de tot-d'una.

La taulada passà per ui, no quedant cap teula sencera i les bigues inservibles. Se calcula que entre la paia i el mal que ha fet a la casa haurà hagut unes 500 pessetes de perjudicis.

El propietari de la casa és D. Rafel Ramis, Cap de la Sucursal del Crèdit Balear.

DESGRACIA.—Encara s'estava extingint s'incendi de ca's Guixé i ja's corria per Inca la nova d'una desgracia ben horrible. El darrer tren que baixa de Ciutat havia agafat el guardia retirat Rafel Grimalt a s'Estació d'Inca.

La desgracia tengué lloc a la banda oposada a l'edifici de l'estació an els bagons de darrera, quant el tren arrencà per a Manacor. De manera que ningú s'en temé fins que'l tren hagué passat, que'l moço Rafel Garriga vé un bulto i, donant-li el fanal, ve que era un homo mort. El cos estava intacte tenguent el cap separat del tronc; les rodes dels bagons li degueren passar just per damunt el coll, resultant així-mateix una cosa bastant rara.

El Jujat se personificà al carril instruint les diligències que son del cas, i prenguent les oportunes declaracions.

Aquests dies s'han fets molts de comentaris de si l'accident va esser un suïcidí o una desgracia involuntaria, referint-se

en aqueix fi històries ben desagradables motivades per la seva aficció que tenia an el joc.

El joc!!... quantes víctimes fa...

¿Per què hi ha d'haver tanta tolerancia amb aquets establiments que son la perdició i la desgracia de moltes families?

SUICIDI FRUSTAT.—Un dels principals treballadors de la fàbrica de calçat de l'Amo'n Antoni Fluxá, anomanat Joan Llinàs, trobant-se xarecot de salut havia presa la mania que no tenia remei i que moriria aviat. Dimecres devers les onze del dia digué al mestre que s'en anava a prendre una tassa de brou; pero s'en anà davant la creu del camí de Sanselles, de devers el Cementeri, i allà amb un petit guinet tractava de tair-se el canó de sa gargamella, havent-se ferit greument. Un homo que passava pel camí donà part de lo succeït.

E-hi acudi el Sr. Ecònom amb l'Extrema-Unció, i després de fer-li algunes preguntes, li administrà aquest sagrament. Pronta e-hi va esser els metges D. Miquel L'abrés i D. Antoni Riera, que li prestaren els primers auxilis; i D. Josep Siquier secretari del Ajuntament que amb una llitera el feu trasportar a son domicili.

El confessà que tractava de suïcidar-se pero que se mostra ben arrepenit del seu procedir criminal.

Deu, nos alliber a tots d'una mala hora

FESTA A L'ESPERANÇA.—Dia 19 del mes corrent es celebrà la festa de Ntra. Sra. de l'Esperança a la Iglesia de Sant Francesc. Està encarregat del sermó el notable Orador sagrat P. Redolf Redal, de l'Ordre de predicadors, de Manacor, que tant bona memoria dexà antany per la novena de la Puríssima.

Predicà en castellà com és el seu costum.

PUBLICACIÓ A LA BULLA.—Demà, diumenge, es publicarà, a nostra Iglesia Parroquial, la Santa Bulla.

FESTA A LA PURÍSSIMA.—A Sant Francesc demà e-hi haurà festa de la Concepció Inmaculada de Maria, predicant en ella el Rnt. P. Sebastià Llinàs.

FESTIVIDAD DE LA PURÍSSIMA

A la Parroquia.—Amb la solemnidad de costum s'és celebrada la festa de la Inmaculada Concepció de Maria Santíssima. Després de la novena predicada i de solenes Completes, l'anit abans, començà la gran diada amb Missa de Comunió General que va esser concurríssima de filles de Maria i d'altres devots de l'Inmaculada.

A la Missa major assistí una gentada immensa, el magnífic Ajuntament presidit pel Bal·le D. Antoni Amer, i una nombrosa representació de Queses i Oficials del Regiment d'Inca. La capella interpretà una partitura d'En Perossi i el Pare Fidel, predicador de la novena, teixí una hermosa diada ma de alabances a Maria Puríssima.

El Fill segon de la Familia capillera de la Purissima, D. Mateu Gelabert, feu els honors de la colecta a l'oferta.

Al capvespre e-hi va haver processó que recorregué els principals carrers de la població amb l'esbelta i agraciada Imatge de la Purissima. E-hi assistí l'Ajuntament i al costat del Sr. Bal·le e-hi anava el finent coronell D. Mateu Moranta; La Congregació de fadrins de Maria Inmaculada; la de les Filles de Maria amb un número incontable, dirigida per l'obrer de la festa Mossèn Antoni Ferragut. Amenisava l'acte la banda de música del Sr. Rotger.

***

A l'Excèrcit.—El Regiment d'Infanteria d'aquesta Guarnició també ha obsequiat a la seva Patrona l'Inmaculada Concepció, a quin actes va ser convidada LA VEU D'INCA.

Ja'l dissapte de la festa es celebrà un divertit festival que va ser honorat per la presència del Ajuntament, pels Quefes i Oficials i per la societat inquera més distingida.

Comensaren per amollar globos grotescos i fer carreres de bicicletes a l'australiana. Dins un improvisat cercle taurí atorearen un brau vadell de *Soy Cuber* que fou capetjat i banderillat per soldats i sargents i mort pel brigada Sr. Diez. Feren passar una hora divertida a la selecta concurrència.

La música Municipal solemnità la festa.

Al vespre an el teatre d'Inca, baix la direcció del cabo de banda n'Agapit Santjosé de la Piedat, se donà una funció teatral, representant-se «Parada i Fonda» «La Bandera» i «El Fotografo en apuros».

Tots els papers foren desempenyats amb gran soltura per membres del exèrcit. El monòleg patriòtic va esser una pessa emocionant per l'aparaf que entrà en escena.

Va esser mol aplaudit el barítono Senyor Quetglas que cantà varies peçes de òpera acompanyat en el piano pel Sr. Oliver soldat del Regiment.

El dia de la Purissima ben dematí sa sentiren les bandes de cornetes i tambors del regiment i la municipal que tocava diana i, recorrent les cases dels Quefes, eren les 9 i encara espergia sos ecos festivals.

A les 10, feren celebrar una missa a la Iglesia de Sant Domingo davant l'altar de la Purissima que estava endiumenjat de lo millor.

Per la tarde, era processó de gent que anava a visitar el cortè, recorreguent les seves dependències i admirant aquelles obres que molts encara no havien tengut ocasió de veure de prop.

La música tocava hermoses peçes del seu repartori i el menú de la tropa comensava està a punt per la gran alegrança de la Patrona.

El Coronell i els Majors s'han lluit amb aquesta festa patronal.

INTENT DE VAGA.—L'Amo'n Joan Gelabert, fabricant de caçat fa una quinzena de dies que fou avisat que En Bestart, un dels

seus obrers, trebaiava per soliviantar sos companys de fàbrica en contra d'ell.

En vista d'això, i que ja era la segona vegada que En Bestart tractava de mal encaminar sos trebaiadors, el Sr Gelabert cridà el Bestart i l'engegà de sa fàbrica, i enseguida altres cinc obrers el següen i dexaren la feina per solidaritat amb el company.

Per abreviar: direm que aquests obrers fa dues setmanes que estan sense feina, que'l seu jornal era de 3 pessetes diaries, que hi ha agudes entrevistes davant el Sr. Bal·le, que hi ha entervengut la societat «La Unió Industrial» i que'l Sr. Gelabert no ha volgut tornar abmetre a cap dels vagistes.

Un quansts dies la guardia civil ha rondetjat la fàbrica per les coaccions que's tractava de fer als operaris feels a la casa.

El gremi patronal de sabaters, que tenia dispost no pendre a cap dels vagistes mentres continuassen en la seva actitud excitant, anit passada acordaren que cadiscun pogués prendre, individualment, a fer feina, els vagistes que les convengué; ja que havien depossada, aquests, la seva actituds i se mostraven pacífics.

MERCAT D'INCA

Preus que retgiren a nostro mercat

Bessó	a	95'00	el quintá
Blat	a	21'50	la cortera.
Xexa	a	23'00	id.
Sivada	a	09'00	id.
Id. forastera	a	08'50	id.
Ordi	a	10'00	id.
id. foraster	a	10'50	id.
Faves pera cuinar	a	27'00	id.
id. ordinarias	a	20'50	id.
id. per bestia	a	19'50	id.
Blat de les Indies	a	16'00	id.
Fasols	a	30'00	id.
Monjetes de confit	a	50'00	id.
Id. Blanques	a	45'00	id.
Siurons	a	30'00	id.
Garroves	a	06'50	

Lorenzo Vallespir

(a) LLORENS DES CARRIL

PLANTELES de algarrobos, manzanos y albaricoques.

INCA (Mallorca).

¿TENEIS SABAÑONES? usad el

Grañol Grau

que es el remedio poderoso para curar dicha enfermedad

Se vende en todas las Farmacias.
DEPOSITO GENERAL: Grau - Farmacéutico.—INCA.

REDUCCIONS

CARTELLS de Reducció de Kilos a lliures—
En papé una peseta; en cartó 1'75.

REDUCCIO de Kilos a arroves, lliures i unses al estil de Mallorca p'en Bartomeu Ramis. 20 centims.

REDUCCION de Kilos a libras y millesimas. Contiene, además, las reducciones de cuarteras a hectolitros, de canas a metros y de metros a canas con sus divisores—30 cents.

REDUCCION de Kilos a quintales, arrobas y libras con las reglas para hacer cuentas por Juan Vidal, Maestro de la Escuela Nacional de Lluvi. Una 25 cent.

Llibreria del Carrer de la Murta.—Inca

Tip. M. Durán—Inca.

SASTRERIA

—DE—

MANUEL PLAZA

VISTE BIEN Y BARATO

VERIFICA LAS PRUEBAS A LA HORA DE HACER EL ENCARGO
BONITA COLECCION DE
GÉNEROS PARA TRAJE Y ABRIGOS

Se liquidan calcetines,
corbatas, tirantes ligas.

Calle CADENA esquina a Plaza STA. EULALIA

(ANTIGUA CONFITERIA ROSSELLÓ) PALMA.